

ninger, der har været tillagt særlig betydning ved vurderingen.

Til nr. 27

Den foreslåede ændring skal gøre det muligt for de tilsynsførende told- og skatteregioner at bemyndige vurderingsrådene til at foretage sådanne ændringer, der følger umiddelbart af en afgørelse, som et skyldråd eller Landsskatteretten har truffet.

Eksempel: Landsskatteretten påkender i løbet af 2000 en klage over vurderingen pr. 1. januar 1998 af en udlejningsejendom, idet retten lægger et lavere afkast til grund for ejendomsværdiansættelsen, end skyldrådet har gjort. Vurderingsrådet har i mellemtiden foretaget to vurderinger, henholdsvis pr. 1. januar 1999 og pr. 1. januar 2000. Efter de gældende regler kan vurderingsmyndighederne ikke selv ændre de mellemkomne vurderinger. I praksis anses en påkendelse af en tidligere vurdering ikke for at være en ny oplysning, der kan begrunde genoptagelse af en vurdering efter vurderingslovens § 41. De mellemkomne vurderinger må derfor tages op til revision af den tilsynsførende told- og skatteregion.

De tilsynsførende told- og skatteregioner finder det hensigtsmæssigt, at sagerne overgår til vurderingsrådene, idet det vil give regionerne mulighed for i højere grad at kunne koncentrere kræfterne om de egentlige revisionssager. Ligeledes har Skyldrådsforeningen flere gange givet udtryk for, at vurderingsrådene gerne vil overtage denne opgave.

Foruden i en vist omfang at frigøre ressourcer i told- og skatteregionerne vil den foreslåede bestemmelse være ensbetydende med en vis forenkling af sagsbehandlingen i forbindelse med ændringerne.

Ændringen betyder ikke, at vurderingsrådene på egen hånd kan tage stilling til rækkevidden af ankeinstansernes afgørelser. Det foreslås således, at ansvaret for at iværksætte konsekvensændringer fortsat skal ligge hos den tilsynsførende told- og skatteregion. Told- og skatteregionen skal således i bemyndigelsen til vurderingsrådet specificere, hvilke vurderinger ankeinstansens afgørelse giver anledning til at ændre.

Til nr. 28

Den foreslåede ændring angår rækkevidden af kommunernes adgang til at klage over en ejendoms-vurdering.

Den gældende bestemmelse i § 42, stk. 1, 5. pkt., blev indsat i 1994 for at skabe overensstemmelse med de tilsvarende regler i skattestyrelsesloven om klageadgangen til Landsskatteretten. Bestemmelsen har imidlertid givet anledning til usikkerhed, hvilket til dels skyldes, at den skattestyrelseslov, som reglen i

§ 42, stk. 1, 5. pkt., er udformet efter, blev gennemført under andre forudsætninger, hvad angik ejendoms-vurderingen, end dem forslaget (L 6 - Folketinget 1989-90) byggede på. I den nye skattestyrelseslov af 1998 er klagereglerne disponeret anderledes end i 1989-loven, og kredsen af klageberettigede er ikke opregnet på samme måde som tidligere.

Da vurderingsloven således ikke længere er bundet af den udformning, skattestyrelsesloven havde, findes tiden inde til at tydeliggøre, at § 42, stk. 1, 5. pkt., er et supplement til de regler, der gælder for ejere af fast ejendom, samtidig med at det præciseres, hvilke tilfælde bestemmelsen er møntet på. Der tilsigtes således ingen realitetsændring i forhold til gældende ret.

Til nr. 29

I vurderingsloven er der ikke fastsat regler om klagefristen med hensyn til vurderinger, som vurderingsrådene foretager som resultat af genoptagelse efter vurderingslovens § 41. Det foreslås, at klagefristen til skyldrådene ændres, således at den kommer til at svare til fristen for klage til skatteankenævnene, jf. skattestyrelseslovens § 21, stk. 1, dvs. at klagefristen ændres fra 4 uger til 1 måned.

Til nr. 30

Ændringen er redaktionel.

Til nr. 31

Ved ændringen af vurderingsorganisationen i 1994 overgik med virkning fra den 1. januar 1996 revisionskompetencen fra Skyldrådet til Ligningsrådet, der har delegeret denne kompetence til told- og skatteregionerne.

Efter de gældende regler har told- og skatteregionerne ikke mulighed for alene at foretage besigtigelser i forbindelse med udøvelsen af denne revisionskompetence uden deltagelse af en vurderingsformand/mand. Tilsvarende gælder ved Told- og Skattestyrelsens besigtigelser i forbindelse med revisioner foretaget af Ligningsrådet.

Det foreslås derfor, at give de statslige myndigheder adgang til at besigtige ejendomme som led i planlagte revisioner af vurderingsmyndighedernes ansættelser og ved udførelse af tilsynsopgaver uden deltagelse af en vurderingsmand.

Den foreslåede ændring betyder dog ikke, at vurderingsrådet ikke kan være repræsenteret, når revisionsmyndigheden foretager besigtigelser. Fremover er det således hensigten, at told- og skatteregionerne i god tid orienterer vurderingsrådet om planlagte besigtigelser, hvorefter vurderingsrådet kan beslutte, om det vil være repræsenteret ved besigtigelsen.